

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 278/2024-10

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Petra Molnára a zo sudcov Petra Straku (sudca spravodajca) a Ľuboša Szigetiho v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], zastúpeného Advokátska kancelária JUDr. Michal Antal, PhD., s.r.o., Hlavná 13, Trnava, proti postupu Okresného súdu Trnava v konaní sp. zn. 2T/102/2013 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť a argumentácia sťažovateľa

- Sťažovateľ sa ústavnou sťažnosťou doručенou ústavnému súdu 12. apríla 2024 domáha vyslovenia porušenia svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. Tiež navrhuje prikázať okresnému súdu konať bez zbytočných prietahov, priznať finančné zadosťučinenie 6 000 eur a náhradu trov konania.
- Z obsahu ústavnej sťažnosti a jej príloh vyplýva, že sťažovateľ je trestne stíhaný pre obzvlášť závažný zločin vraždy a zločin porušovania domovej slobody od januára 2010. Obžaloba bola okresnému súdu doručená 30. júna 2010 a dosiaľ nie je vec právoplatne skončená.
- Sťažovateľ sa ústavnou sťažnosťou obrátil na ústavný súd už 1. decembra 2022, v ktorej namietal v identickom konaní zbytočné prietahy. Ústavný súd nálezom sp. zn. III. ÚS 712/2022 zo 16. marca 2023 vyslovil porušenie uplatnených práv sťažovateľa, prikázal okresnému súdu vo veci konať bez zbytočných prietahov, priznal sťažovateľovi finančné zadosťučinenie 2 000 eur a náhradu trov konania.
- Sťažovateľ namieta celkovú dĺžku konania a tvrdí, že od vydania predchádzajúceho nálezu sa dĺžka namietaného konania predĺžila o jeden rok. Uvádza, že okresný súd vykonal dve hlavné pojednávania (16. mája 2023, 1. decembra 2023) a jedno hlavné pojednanie odročil (21. septembra 2023). Podľa názoru sťažovateľa postup okresného súdu nie je efektívny ani po vydanom náleze ústavného súdu. Priznáva, že nejde o jednoduchú vec, ale aj napriek zložitosti

veci konanie trvá neprimerane dlho. Namieta, že v senáte došlo 7. marca 2024 k zmene jeho predsedu, a preto bude potrebné znova vykonať hlavné pojednávanie. Argumentuje, že stav právnej neistoty dlhodobo ovplyvňuje jeho psychiku a možnosť viesť riadny život.

II.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

II.1. K namietanému porušeniu uplatnených práv pred nálezom ústavného súdu:

5. Ústavný súd vychádza z petitu ústavnej sťažnosti, ktorým je viazaný [§ 45 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) a podľa ktorého sťažovateľ napáda konanie aj v časti, ktorá už bola predmetom posúdenia podľa rovnakých referenčných noriem spomínaným skorším nálezom ústavného súdu.

6. Podľa § 55 písm. a) zákona o ústavnom súde návrh na začatie konania je neprípustný, ak sa týka veci, o ktorej ústavný súd už rozhodol, okrem prípadov, v ktorých sa rozhodovalo len o podmienkach konania, ak v ďalšom návrhu už podmienky konania boli splnené.

7. Keďže ústavný súd už z hľadiska uplatneného práva sťažovateľa podľa čl. 48 ods. 2 ústavy namietané konanie meritórne preskúmal v náleze sp. zn. III. ÚS 712/2022 zo 16. marca 2023, v ktorom zároveň konštatoval jeho porušenie, vznikla prekážka veci rozhodnutej (*rei iudicatae*) pre opätovný ústavno-súdny prieskum namietaného konania, teda v jeho úseku do právoplatnosti spomínaného nálezu (24. marca 2023). Ústavný súd pri pretrvávajúcich priet'ahoch a opakovaných ústavných sťažnostiach prihliada na celkovú dĺžku konania, no pokiaľ ide o posúdenie včasnosti poskytovania spravodlivosti za časový úsek, ktorý už bol predmetom ústavnoprávneho prieskumu, v tejto časti ústavný súd z dôvodu už konštatovanej prekážky veci rozhodnutej odmietol ústavnú sťažnosť ako neprípustnú podľa § 56 ods. 2 písm. d) v spojení s § 55 písm. a) zákona o ústavnom súde.

II.2. K namietanému porušeniu uplatnených práv po náleze ústavného súdu:

8. Účelom základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy je odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia všeobecného súdu. K odstráneniu tohto stavu dochádza zásadne až právoplatným rozhodnutím súdu (IV. ÚS 221/04). Porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov sa skúma s ohľadom na okolnosti prípadu z pohľadu (i) právnej a faktickej zložitosti veci, (ii) správania účastníka a (iii) postupu súdu (I. ÚS 41/02).

9. Čo sa týka obdobia nečinnosti okresného súdu po predchádzajúcom nálezom ústavného súdu, teda za obdobie jedného roka je potrebné uviesť, že sťažovateľom uvádzaný priet'ah je pokračovaním nečinnosti okresného súdu v situácii, keď je okresnému súdu ústavným súdom prikázané, aby konal bez zbytočných priet'ahov. Otázka ústavnoprávnej relevancie takéhoto priet'ahu musí byť posúdená s ohľadom na pomerne krátku dobu, ktorá uplynula od spomínaného nálezu, a na to, že vec sťažovateľa je z hľadiska skutkového komplexná, čo si nepochybne vyžaduje okresným súdom zvýraznenú potrebu zodpovedného pristupovania k trestnej veci sťažovateľa. Intenzita zásahu do základného práva sťažovateľa bola zohľadnená v nedávnom nálezom ústavného súdu, no s ohľadom na skutkovú náročnosť veci sťažovateľa ďalšia nečinnosť okresného súdu (aj keď

hranične) nebola dôvodom na opätovné vyslovenie porušenia uplatnených rovnakých práv sťažovateľa (porov. III. ÚS 294/2022). So sťažovateľom treba súhlasiť, že dĺžka konania je neakceptovateľná, no zmyslom konaní podľa uplatnených referenčných noriem pri pretrvávajúcich prietahoch nie je vydávať „nález za nálezom“. Inak by sa tento inštitút ústavnoprávnej ochrany zmenil na mechanizovaný proces vydávania nálezov, až kým súdy vec právoplatne neuzavrú.

10. V prípade, keď ústavný súd zistil, že charakter postupu okresného súdu sa nevyznačoval takými významnými prietahmi, ktoré by bolo možné kvalifikovať ako „zbytočné prietahy“ v zmysle čl. 48 ods. 2 ústavy, nevyslovil porušenie základného práva zaručeného týmto článkom ústavy (napr. II. ÚS 57/01), prípadne návrhu buď nevyhoviel (napr. I. ÚS 11/00), alebo ho odmietol ako zjavne neopodstatnený (III. ÚS 59/05) a to táto doktrína platí primerane aj pre konanie nasledujúce po vyhovujúcom náleze ústavného súdu. Ústavný súd preto vzhľadom na približne ročný proces po predchádzajúcom náleze ústavného súdu ústavnú sťažnosť odmietol ako zjavne neopodstatnenú podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona o ústavnom súde.

11. V závere ústavný súd dodáva, že toto rozhodnutie vo vzťahu k obdobiu po právoplatnosti predchádzajúceho nálezu nepredstavuje prekážku rozsúdenej veci a v prípade, že nečinnosť, resp. neefektívna činnosť okresného súdu bude pokračovať, sťažovateľ sa môže opätovne obrátiť na ústavný súd s ústavnou sťažnosťou.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 28. mája 2024

Peter Molnár
predseda senátu